

AKTUALNO



RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30, 17 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana, ali zajedničke pobožnosti molitve svete krunice prije večernje mise, te klanjanja Presvetom oltarskom sakramentu četvrtkom – ne će biti.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa u Kažotičevoj dvorani ispod crkve, ulaz iz Stiplošekove ulice.

Komu bude potrebna sveta ispovijed ili duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 11 (497), 7. veljače 2021.



KRALJICA



V. nedjelja kroz godinu

Isuse, svi te traže!

I mi te trebamo i danas si nam potreban.

Jer, potrebe su ljudi uvijek slične.

Zdravlje i sreća, mir i blagoslov, zaštita i pomoć su nam uvijek potrebni, a nitko nam to ne može osigurati kao ti.

Isuse, vjerujem da želiš da te tražimo onako kako nam se ti sam otkrivaš i daješ.

Vjerujem da nam želiš dati i više od zdravlja i više od privremene utjehe i više od kratkoročnog uslišanja u nekoj potrebi.

Ti nam želiš darovati spasenje, sve što jesi i što u sebi nosiš.

Jer, tvoji su darovi vječni i trajni.

Želiš da budemo sretni ne samo danas, ne samo nekoliko godina,

ne samo u ovozemaljskom vijeku, nego trajno, u vijeke s tobom u zajedništvu i u slavi.

I. čitanje (Job 7, 1-4.6-7)

II. čitanje (1Kor 9, 16-19.22-23)

Evangelje po Marku (Mk 1, 29-39)

TAMO GDJE JE ISUS, TAMO SE POVLAČI ZLO

Tamo gdje je Isus, otamo se povlači zlo. To je ono nvo za Isusovu prisutnost u ovome svijetu i ljudskoj povijesti. A čovjek je pritisnut raznim vrstama zla koje ga tišti i sputava. Čovjek živi život u moru fizičkih i duhovnih zala, ali i u okrilju dobrote i ljubavi. Postavlja se vječno pitanje, koji je odnos između fizičkog i duhovnog zla - to je nama još tajna, pa ni Evangelje ne raspliće ovaj upitnik. (Pitanje Isusu: tko je kriv za zlo....).

Čovjek je na mnoge načine otuđen od samoga sebe i svojeg iskona. Tu se nalazi razlog čovjekovog lutanja. Kao da iz jednog otuđenja prelazi u drugo, iz jednog ropstva u drugo. Što je s tim ljudskim bićem? Što je s nama i ovom našom ljudskom povjesnicom? Još se uvijek u nekim osnovnim stvarima nalazimo na početku povijesti. Ostaju isti problemi, a kao da se mijenjaju 'melodije'. Otuđenje je prisutno – čovjek je sapet.

Još u dubini samih sebe nismo slobodni, pa kako ćemo biti slobodni u svojem izvanjskom i svjetskom življenju? Istinsko iskorjenjivanje zla u svijetu započinje s iskorjenjenjem zla u samome čovjeku. Svi izvanjski zahvati, ne znam koliko bili plemeniti, ne mogu iskorijeniti zlo. Izgleda da je zlo ukorijenjeno u čovjeku i čovjek ga može iskorijeniti, polazeći prvenstveno od sebe i svoje dubine. Čovjek može biti kao Bog i kao pali anđeo (vrag).

Kad ljubi tada je kao Bog, a kad mrzi tada je kao vrug. Evangelje nam govori o Isusovim čudesima, o izlječenjima kao dokidanju fizičkog zla, a izgleda da je to fizičko zlo drugotno. Prvotno mu je sam čovjek u svojoj dubini. Isus nije vidio neku veliku stvar što se dogodilo neko 'čudo', što je netko fizički ozdravio. Više je gledao na vrijednost unutarnjeg prosvjetljenja (vjerovanja), na čovjekovom suočenju sa samim sobom i s Bogom.

I to 'prosvjetljenje' bilo je Isusov glavni cilj. U tome je vidio korijen svega: kako se čovjek otvori tom unutarnjem prosvjetljenju stavlja se na put izvlačenja iz zla – da bude taj koji će pomoći reducirati zlo u svijetu. To je taj ljudski križni put. Cijela Isusova poruka rasvjetljava čovjekovu nutrinu. Međutim, to rasvjetljenje ide s izvana unutar. Zato su sva njegova čudesa samo put do čovjekove dubine, do srži. Isus naviješta Novu – Radosnu vijest koja rasvjetljava ljudske dubine, koja otklanja zloću (izgoni zloduhe).

Dubinska duševna bolest je kud i kamo teža bolest od svih izvanjskih bolesti, iako ju ljudi najsporije prepoznaju u samima sebi. Vrlo često se misli da je izvanjski razlog važniji i da prvo njega treba otkloniti. Mi ljudi više trebamo (tražimo) Boga za rasvjetljavanje izvanjskih stvari nego li za nutrinu, iako nam je nutrina sudbonosnija i važnija za zdravlje cijele naše osobe, našeg bića. Često se 'traži' Isusa samo radi izvanjskog izlječenja.

I događa se izlječenje, a ipak Isus ostavlja takve koje ga samo radi toga trebaju (Idemo u drugo mjesto naviještati Veselu vijest), jer on je došao da spasi i razriješi nešto dublje u čovjeku i čovječanstvu. Neki trebaju Isusa kao 'liječnik'. Neka ga tu, a bolje je da ga ne trebamo. I drugi možda mogu fizički liječiti, ali ne vode prema spasenju. To čini samo Isusov i njegov Duh. Radi ovog Isusovog naglaska na unutarnjem smislu kojeg rasvjetljava Božja riječ, kršćanstvo je na većoj razini od običnog zadovoljenja svakodnevnih potreba.

Vjera ne zamjenjuje ljudska nastojanja, pomoći, liječenja, ali svemu tome daje smisao da oni koji to rade, rade na svoje posvećenje i dobrobit čovjeka. Teškoće će ljude uvijek snalaziti, ali je važno da ih čovjek zna dostojanstveno nositi i 'iskoristiti' za svoj osobni rast i napredak. Kao što su Isusova čudesa vodila prema vjeri (bila su znak), tako su i ljudske patnje i grijesi znak ljudske unutarnje ne harmonije.

Možda je u Evangelju koje smo čuli skriveno ali izričito rečena misija kršćanstva i Crkve: naviještanje spasonosne vijesti, a tek drugotno briga i uplitanje u svakodnevne potrebe. Ako Vesela vijest preporodi ljude tada će nastati promjena i u svakodnevnici.

Kada se čovjek unutarnje prosvijetli, počinju mu se događati 'čudesa', pa je zdrav i kad je fizički bolestan. Što mi očekujemo od Isusa? Da li fizičko ozdravljenje ili njegovu Veselu vijest spasenja? Da li smo još na razini 'religije' (koja rješava svakodnevnicu) ili vjere koja polazi za svjetlom pa i kad slijedenje zahtjeva fizičke muke i boli?

Tko osjeti Isusovu poruku kao smisao svojeg življenja bit će spreman za nju se žrtvovati i predati svu materijalnost. Budimo danas otvoreni na evanđeosku riječ Isusa Krista. Ona će do nas doprijeti ili je već doprela. Slijedimo ju od 'Betlehema', preko Egipta do Jeruzalema i uskršnuća. Bog je s nama i u nama.

Fr. Marijan Jurčević